

מגלים אחריות

הימנעות הממשלה ממתן זכויות שוות לחוכרים
עירוניים ולהתיישבות בטענה שהנושא תלוי ועומד
בבג"ץ - מתחמקת ומתחסדת

בארי הולצמן, יו"ר עמותת אדמתי

בעשורים האחרונים עלה קרנה של מערכת בתי המשפט, ובעיקר של בית המשפט העליון, בין השאר בשל הרעות החולות שפשו במערכת הפוליטית וברשויות השלטון האחרות שפגעו במעמדם. פסיקות בג"ץ זוכות לרוב להערכה ציבורית רבה. התחזקות בתי המשפט היא מגמה מבורכת המחזקת את שלטון החוק. אך נדמה שכמו במקרים רבים אחרים, איבדנו מעט את הפרופורציות. תפקיד בתי המשפט הוא לשפוט על פי חוקי המדינה ולא לקבוע מדיניות לאומית - תפקיד השמור לממשלה הנבחרת במשטר דמוקרטי. למרבה ההפתעה, דווקא באחת ההכרעות הכלכליות הראשונות והחשובות - הרפורמה במינהל מקרקעי ישראל - בוחרת הממשלה לא לעסוק במגזר החקלאי בטענה שהנושא תלוי ועומד בפני בג"ץ.

מוזר שאיש מחסידי שלטון החוק אינו מרים כל זעקה על היפוך היוצרות והדבר מתקבל באופן טבעי. אם הנושא יגיע אכן להכרעת בג"ץ, השופטים יידרשו להכריע על פי החלטות העבר של הממשלות והכנסות הקודמות. האם בשביל זה בחרנו ממשלה חדשה, כדי שתגלגל מעצמה אחריות בנושא כה מהותי? בנושאים מדיניים וביטחוניים הממשלה אינה נרתעת מלקבוע מדיניות חדשה. מדוע מקרה זה שונה?

הימנעות מקבלת החלטה ביחס לזכויותיהם של מאות אלפי תושבים במדינה בבתים שבהם הם מתגוררים עשרות שנים היא מתחמקת ומתחסדת ואינה מכבדת איש. אם שרי הממשלה סבורים שאנשי ההתיישבות הם אזרחים סוג ב' ולא מגיע להם מה שניתן לחוכר עירוני, שיאמרו זאת בריש גלי ובאומץ ציבורי ויתמודדו עם ההשלכות.

אנו רואים בניסיון לברל את תושבי הערים מההתיישבות צעד נוסף ומרחיק לכת באפליה לרעה של אנשי הקיבוצים והמושבים, שנובע מהמאבק הדמגוגי והפופוליסטי שמתנהל נגדנו בשני העשורים האחרונים. בעוד שלחוכרים העירוניים ניתנות הטבות מפליגות וקרקע כמעט בחינם, החוכרים החקלאיים זוכים ל"טיפול מיוחד".

במה שונה קרקע לאום ששימשה להקמת שכונת מגורים בעיר או ביישוב שהיה חקלאי וכיום

עירוני (כמו הרצליה, רעננה, רמת השרון, פתח תקווה, נתניה וכו') מקרקע במושב או קיבוץ סמוך שעליה הקימו החברים את בתיהם לפני עשרות שנים? מדוע כשתושב עירוני בצהלה, אפקה, רמת השרון או חדרה רושם בעלות מלאה על ביתו, אין פוצה פה או שמציגים זאת כ"הקטנת חיכוך" ו"סגירת פרגולה", ואילו כשמוצע לעשות זאת בשטח המגורים ביישוב כפרי, מיד מתמלאים העיתונים בכותרות ענק על "הטבות" ו"מיליארדים" שניתנים לקיבוצים ולמושבים. אנו קוראים לראש הממשלה ולשרים לתפוס מנהיגות, לקבוע שכל החלטה תחול על כל תושבי המדינה ולהפסיק את ההפרדה המכוערת שנעשית בעידוד של פקידים חרורי עוינות להתיישבות ואנשי "חברה ואקדמיה" שמוחאים כף מהצד, חלקם ממניעים אנטי-ציוניים מובהקים. עם אחד, רפורמה אחת וזכויות שוות לכולם!

עמותת אדמתי www.admati.org.il מייצגת קיבוצים ומושבים במאבק על זכויותיהם בקרקע

בעוד שלחוכרים העירוניים ניתנות הטבות מפליגות וקרקע כמעט בחינם, החוכרים החקלאיים זוכים ל"טיפול מיוחד"

